

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
87/C 302/01	ECU.....	1
87/C 302/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
87/C 302/03	Omregningskurser i forbindelse med alkohollicitationer	3
87/C 302/04	Statsstøtte (Luxembourg) (Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)	3
87/C 302/05	Regler for investeringsstøtte inden for fremstilling og markedsføring af visse mejeriprodukter og substitutionsprodukter	4
87/C 302/06	Rammeordning for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og visse varer, der ikke henhører under EØF-Traktatens bilag II, men ikke fiskerivarer	6
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
87/C 302/07	Forslag til Rådets afgørelse om revision af det flerårige forsknings- og undervisningsprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab på strålingsbeskyttelsesområdet (1985-1989).....	11

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

11. november 1987

(87/C 302/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,1543	Spanske pesetas	138,609
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,3276	Portugisiske escudos	167,033
Tyske mark	2,06118	US-dollars	1,23758
Nederlandske gylden	2,31897	Schweizerfrancs	1,68929
Pund sterling	0,692855	Svenske kroner	7,45888
Danske kroner	7,95329	Norske kroner	7,87532
Franske francs	7,01087	Canadiske dollars	1,63137
Italienske lire	1519,44	Østrigske schilling	14,5081
Irske pund	0,775716	Finske mark	5,07902
Græske drakmer	162,321	Yen	166,541
		Australske dollars	1,81250
		Newzealandske dollars	1,98903

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-Konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre (*)

(87/C 302/02)

(Fastsat den 10. november 1987 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer (1)
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	2,192	Patras	ingen noteringer (1)
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	ingen noteringer
Villafranca del Bierzo	2,364	Almendralejo	1,780
Bastia	ingen noteringer	Medina del Campo	ingen noteringer (1)
Béziers	2,372	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	2,340	Vilafranca del Penedès	ingen noteringer
Narbonne	2,394	Villar del Arzobispo	ingen noteringer (1)
Nîmes	2,407	Villarrobledo	ingen noteringer (1)
Perpignan	ingen noteringer	Bordeaux	2,606
Asti	2,573	Nantes	ingen noteringer
Firenze	2,183	Bari	ingen noteringer
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	ingen noteringer
Pescara	ingen noteringer	Chieti	ingen noteringer
Reggio Emilia	ingen noteringer	Ravenna (Lugo, Faenza)	2,339
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	1,871
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,360	Repræsentativ pris	2,031
R II			<hr/>
Heraklion	ingen noteringer		ECU/hl
Patras	ingen noteringer	A II	
Calatayud	ingen noteringer	Rheinpfalz (Oberhaardt)	37,666
Falset	ingen noteringer (1)	Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer (1)
Jumilla	2,405	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (1)
Navalcarnero	ingen noteringer (1)	Repræsentativ pris	37,666
Requena	ingen noteringer		
Toro	ingen noteringer	A III	
Villena	ingen noteringer (1)	Mosel-Rheingau	ingen noteringer
Bastia	2,263	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (1)
Brignoles	ingen noteringer	Repræsentativ pris	—
Bari	1,996		
Barletta	ingen noteringer		
Cagliari	ingen noteringer		
Lecce	ingen noteringer		
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	2,061		
	<hr/>		
	ECU/hl		
R III			
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ingen noteringer (1)		

(1) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

(2) Siden den 1. september 1987 korrigeres de offentliggjorte spanske noteringer med en koefficient på 1,47, som svarer til forholdet mellem orienteringspriserne i Fællesskabet og Spanien, jf. forordning (EØF) nr. 481/86 af 25. februar 1986.

Omregningskurser i forbindelse med alkohollicitationer

(87/C 302/03)

(artikel 15 i forordning (EØF) nr. 1915/86)

Valuta	= ... ECU	1 ECU = ... national valuta
1 bfr./lfr.	0,0207096	48,2869
1 dkr.	0,111981	8,93007
1 DM	0,427144	2,34113
1 ffr.	0,127359	7,85183
1 Ir. £	1,14430	0,873900
1 hfl.	0,379097	2,63785
1 £	1,28115	0,780549
100 lire	0,0586408	17,0530 ⁽¹⁾
100 dr.	0,547264	1,82727 ⁽¹⁾
100 pta.	0,647178	1,54517 ⁽¹⁾
100 esc.	0,532806	1,87686 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1 ECU = 100 × ... national valuta.

STATSSTØTTE

(Luxembourg)

(Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

(87/C 302/04)

Meddelelse i henhold til artikel 93, stk. 2, i EØF-Traktaten til andre interesserede parter end medlemsstaterne vedrørende et luxembourgsk lovforslag om fremme af udviklingen i landbruget.

- Den luxembourgiske regering gav den 21. maj 1986 i henhold til artikel 93, stk. 3, i EØF-Traktaten Kommissionen meddelelse om ovennævnte lovforslag.
- Dette lovforslag (§ 40-43) omhandler især støtte til investeringer i forarbejdning og afsætning ydet i form af tilskud og rentegodtgørelse, der kan akkumuleres. Det fremgår især, at denne støtte overskrider de maksimumsstatser, som Kommissionen betragter som forenelige med Fællesmarkedet. Disse andrager 50 % for projekter inden for nationale programmer, som Kommissionen har godkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77, og 35 % i de øvrige tilfælde.
- Kommissionen har med hensyn til ovennævnte støtteprojekt indledt proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2. På baggrund af de foreliggende oplysninger finder Kommissionen, at den påtænkte støtte ikke er forenelig med Fællesmarkedet efter EØF-Traktatens

artikel 92, stk. 1, og ikke kan omfattes af undtagelserne i samme artikels stk. 2 og 3.

- Kommissionen henleder opmærksomheden på den meddelelse, som den har offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, side 3, og minder om, at indledningen af denne procedure har opsættende virkning, således at ovennævnte foranstaltning ikke må gennemføres, før den er blevet godkendt af Kommissionen. Den understreger i øvrigt, at enhver støtte, der ydes, inden denne procedure har ført til endelig beslutning, er ulovlig og vil kunne kræves tilbagebetalt.
- Kommissionen opfordrer andre interesserede parter end medlemsstaterne til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende ovennævnte forslag til støtte inden to uger fra datoen for nærværende meddelelser offentliggørelse til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,
rue de la Loi 200,
B-1049 Bruxelles.

Regler for investeringsstøtte inden for fremstilling og markedsføring af visse mejeriprodukter og substitutionsprodukter

(87/C 302/05)

I. Medlemsstaternes støtte til investeringer i forbindelse med fremstilling og markedsføring af visse mejeriprodukter af komælk vil kunne påvirke samhandelen inden for Fællesskabet og fordreje konkurrencen på det fælles marked ved at favorisere visse virksomheder eller produktionsgrene.

Konkurrencefordrejningen skyldes især den forbedrede produktivitet, der kan opstå som følge af de lavere omkostninger ved forarbejdning og markedsføring på grund af støtten. I en situation med større udbud end efterspørgsel mener Kommissionen, at virksomheder, som stilles dårligere i konkurrencen på grund af støtten, vil få større vanskeligheder ved at finde kompensation på markedet ved egen indsats end i en periode med underskud eller ekspansion. Risikoen for, at disse virksomheder i øget grad gør brug af intervention, er derfor åbenlys, og EUGFL's store udgifter til denne sektor vil blive endnu større.

Under disse omstændigheder mener Kommissionen, at støtte til investeringer, som

- vedrører fremstilling og markedsføring af smør, mælkepulver, vallepulver, kasein og kaseinat, eller
- øger kapaciteten for forarbejdning af komælk til andre mejeriprodukter end dem, der er nævnt ovenfor,

opfylder kriterierne i Traktatens artikel 92, stk. 1, uden at de dog i princippet omfattes af undtagelserne i samme artikels stk. 3.

Dette synspunkt stemmer i øvrigt overens med det synspunkt, der gælder for sukkersektoren, hvor der også anvendes en produktionsbegrænsningsordning, og for hvilken den nationale investeringsstøtte ikke mere er tilladt.

II. Det ville i øvrigt være i modstrid med de mål, Fællesskabet har sat sig for sektoren for mælk og mejeriprodukter, hvis der blev ydet national støtte til investeringer, som fremmer fremstillingen og markedsføringen af imitations- og substitutionsprodukter. Det drejer sig om produkter, der konkurrerer direkte med bl.a. mælk, fløde, smør, mælkepulver og ost.

En sådan støtte vil desuden også kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen inden for Fællesskabet. Selv i det tilfælde, hvor den kan betragtes som udviklingsstøtte, gælder det alligevel, at støtten vil kunne ændre samhandelsbetingelserne i et omfang, der er i modstrid med de fælles interesser, fordi tilskyndelsen til fremstilling af imitations- og substitutionsprodukter skaber et kunstigt tilpasningsbehov hos den konkurrerende

industri, der anvender mejeriprodukter, eller i den vedvarende situation med strukturbestemte overskud af mælk og mejeriprodukter endog et behov for EUGFL's intervention med henblik på yderligere at stimulere anvendelsen af mejeriprodukter i fremstillingen af de pågældende levnedsmidler. Denne støtte kan derfor ikke omfattes af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3.

III. For at sikre, at det fælles marked fungerer korrekt, har Kommissionen vedtaget følgende retningslinjer på området:

1. Uden at de i punkt 2 omhandlede undtagelser tilsidesættes, yder medlemsstaterne ikke længere støtte, der finansieres af dem selv eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, med henblik på direkte eller indirekte at tilskynde til følgende investeringer:
 - a) investeringer i fremstilling og markedsføring af smør, butteroil, mælkepulver, vallepulver, lactose, kasein og kaseinat, der er fremstillet af komælk;
 - b) investeringer i fremstilling af andre mejeriprodukter end de i litra a) omhandlede, såfremt investeringerne medfører en forøgelse af kapaciteten for anvendelse af komælk, idet den kapacitet, der eventuelt opgives i den samme eller i andre virksomheder, fradrages;
 - c) investeringer, som specielt vedrører fremstilling og markedsføring af imitations- og substitutionsprodukter for mælk og mejeriprodukter.

I disse bestemmelser forstås ved imitationsprodukter for mælk og/eller mejeriprodukter produkter, der kan forveksles med mælk og/eller mejeriprodukter, og hvis sammensætning adskiller sig fra sidstnævnte, da de indeholder fedtstoffer og/eller proteiner af anden oprindelse end mælk med eller uden mælakens bestanddele ⁽¹⁾.

Som substitutionsprodukt i henhold til nærværende bestemmelser betragtes bl.a. margarine i forhold til smør.

2. Følgende former for støtte er dog tilladt:

- a) støtte, der omfattes af en af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 2;

⁽¹⁾ »Andre produkter end mejeriprodukter«, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 vedrørende beskyttelse af benævnelsen af mælk og mejeriprodukter ved deres afsætning (EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 36).

- b) støtte i forbindelse med foranstaltninger til beskyttelse af miljøet eller med henblik på energibesparelser;
- c) støtte til investeringer i mælkeindsamling og kontrol med mælkens sundhedsmæssige og organoleptiske kvalitet;
- d) støtte med henblik på rationalisering og omstrukturering af mejerier eller innovation vedrørende produkter, der endnu er ukendte på fællesskabsplan eller såkaldte biologiske produkter, såfremt de i punkt 1 omhandlede forbud overholdes;
- e) støtte inden for rammerne af et investeringsprojekt, med hensyn til hvilket
- der enten er truffet beslutning om ydelse af fællesskabsstøtte i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 355/77,
 - eller Kommissionen har givet meddelelse om, at projektet ikke har kunnet modtage denne støtte på grund af manglende midler,

idet medlemsstatens formelle beslutning om dens medfinansiering (artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 355/77) i sådanne tilfælde ledsages af et forbehold om, at denne beslutning er underkastet den udsættende betingelse, at Kommissionen indtager det ene eller det andet af de to ovennævnte standpunkter.

Såfremt medlemsstaten påtænker at foretage hele eller en del af den nationale medfinansiering, inden Kommissionens beslutning om ydelse af fællesskabsstøtte foreligger, skal denne støtteforanstaltning meddeles Kommissionen forinden i henhold til artikel 93, stk. 3, i EØF-Traktaten. Kommissionen vil så undersøge, om støtten er lovformelig, ifølge de bestemmelser om procedure og essens, der er fastsat i artikel 92-94 i EØF-Traktaten, og ifølge udvælgelseskriterierne i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77⁽¹⁾, så at den kan tage stilling senest to måneder efter meddelelsen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 79 af 26. 3. 1986, s. 3.

3. De procentdele af investeringsbeløbet, der kan dækkes af en national støtte, såfremt denne fortsat er mulig ifølge nærværende regler, er følgende.

	Mezzogiorno, Spanien ⁽¹⁾ , Portugal, Grækenland, det vestlige Irland, oversøiske departementer	Spanien ⁽²⁾ , Sydfrankrig	Andre områder i EF	
			Fremstilling af mælk og mejeriprodukter	Markedsføring af mælk og mejeriprodukter
Projekter, der indgår i et program, der er godkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77	75	65	50	40
Projekter uden for et sådant program	50	50	35	25

⁽¹⁾ For de områder, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 355/77, ændret ved artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2224/86 af 14. 7. 1986 — EFT nr. L 194 af 17. 7. 1986, s. 4.

⁽²⁾ For de områder, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, litra a), første led, i forordning (EØF) nr. 355/77 i den ændrede udgave.

IV. Kommissionen tillader ikke længere nye støtteprojekter, der meddeles den i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, men som ikke opfylder betingelserne i nærværende regler.

V. Kommissionen anmoder medlemsstaterne om inden den 1. december 1987 at bekræfte, at de fra den 1. januar 1987 vil overholde nærværende regler ved om nødvendigt at tilpasse deres nuværende støtteordninger i overensstemmelse hermed. I modsat fald forbeholder Kommissionen sig ret til at indlede proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2.

Rammeordning for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og visse varer, der ikke hører under EØF-Traktatens bilag II, men ikke fiskerivarer

(87/C 302/06)

I. Indledende bemærkninger

- 1.1. Ved reklamekampagne forstås i dette dokument enhver aktion, der ved brug af massemedier (såsom presse, radio, TV og plakater) som instrument er bestemt til at tilskynde forbrugeren til køb af det pågældende produkt. Det drejer sig altså ikke om kampagner i videre forstand såsom oplysninger om videnskabelig viden, organisering af messer og udstillinger, deltagelse i sådanne og lignede public relations, herunder stikprøver og markedsundersøgelser.
- 1.2. I så godt som alle medlemsstater medvirker det offentlige i reklamekampagner for landbrugsprodukter enten ved direkte tilskud over offentlige budgetter eller ved hjælp af statslige indtægter, navnlig fra skattelignende afgifter eller obligatoriske bidrag.

Sådan offentlig indgriben i de frie markedskræfters spil kan ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner forvride konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen finder det nødvendigt at lægge så faste rammer som muligt herfor.

- 1.3. Den utilstrækkelige sammenhæng i Traktatens skellen mellem landbrugsprodukter, der er optaget i dens bilag II, og dem, der falder udenfor, og ønsket om en konsekvent EF-politik med hensyn til statsstøtte har fået Kommissionen til også at lade denne rammeordning gælde for støtte til reklame for varer uden for bilag II, *der overvejende indeholder produkter, som er anført i bilag II* (bl.a. mejeriprodukter, korn, sukker og ethanol) i forarbejdet form (f.eks. yoghurt med frugt, tilberedninger af mælkepulver med kakao, blandinger af smør og vegetabiliske fedtstoffer, bageri- og konditorivarer og spiritus), som i det følgende benævnes »tilknyttede produkter«.

Denne rammeordning gælder imidlertid ikke for reklamestøtte for fiskerivarer, der vil komme ind under en specifik rammeordning.

- 1.4. Hvis sådan støtte ikke ganske enkelt skal være driftsstøtte til erhvervsdrivende, der direkte eller indirekte drager fordel af subventionerede reklamekampagner, men skal kunne betragtes som forene-

lige med det fælles marked i henhold til EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), må det kræves, at en given reklamekampagne

- ikke ændrer handelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse (jf. nedenstående punkt 2), og
- fremmer udviklingen af visse erhvervsgrøner eller visse regioner ved at fremme afsætningen af deres specifikke produktioner (jf. nedenstående punkt 3).

Der er anledning til at gå frem i denne orden ved undersøgelse af foreneligheden i hvert tilfælde af reklamestøtte; i tilfælde af udelukkelse fra forenelighed ifølge et af nedenstående negative kriterier bliver spørgsmålet om, hvorvidt støtten er berettiget ifølge et af de i punkt 3 omhandlede kriterier derfor meningsløst og formålsløst.

2. Negative kriterier

Støtte som omhandlet i artikel 92, stk. 1, er pr. definition en støtte, der fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, men ifølge samme artikels stk. 3, litra c), kan den ikke i sig selv forkastes, medmindre den gør det på en måde, der strider mod den fælles interesse, hvis krav er præciseret i denne rammeordning under hensyntagen til målene i Traktatens artikel 39.

Men den fælles interesse står skarpt over for den slags støtte i følgende tilfælde:

2.1. Støtte til kampagner, der strider mod EØF-Traktatens artikel 30

Statsstøtte til reklame, der i kraft af indhold er en overtrædelse af artikel 30 kan ikke betragtes som forenelig med det fælles marked efter artikel 92, stk. 3.

- 2.1.1. For at være sikker på, at der ikke foreligger nogen fare for en sådan overtrædelse, opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til, hver gang de giver meddelelse om forslag til reklamestøtte at give forsikringer med hensyn til overholdelse af de retningslinjer, som Kommissionen sideløbende har afstukket på dette område (jf. punkt III.1 i bilaget) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 272 af 28. 10. 1986, s. 3.

2.1.2. Skønt de af Domstolen formulerede kriterier i forbindelse med artikel 30 kun gælder for reklamekampagner igangsat på den intervenerende medlemsstats territorium, så må de samme kriterier rent logisk gælde i forbindelse med artikel 92 for subventionerede reklamefremstød på en anden medlemsstats område af økonomiske grunde, således, at der sikres ens konkurrencevilkår i Fællesskabet.

2.1.3. Hvis et tilsvarende reklamefremstød derimod gælder forbrugerne i tredjelande, er problematikken mere indviklet. Kommissionen må i denne henseende forbeholde sig sin stilling til et senere tidspunkt, idet omfanget og indholdet af de reklamefremstød, som tredjelande foranstalter for deres landbrugsprodukter i Fællesskabet, må tages i betragtning.

2.2. Støtte til reklame for bestemte virksomheder

Der kan ikke være nogen fælles interesse, som berettiger til støtte af reklame, der direkte tager sigte på produkterne fra en eller flere bestemte virksomheder; det drejer sig om ren og skær driftsstøtte, der er uforenelig med det fælles marked.

3. Positive kriterier

Selv om der ikke foreligger noget, der strider mod den fælles interesse, er dette ikke nok til, at Kommissionen betragter en støtte til reklame som forenelig med det fælles marked. Det er tillige nødvendigt, at en sådan støtte letter udviklingen af visse erhvervsgrøner eller regioner ved at fremme afsætningen af deres produkter.

Kommissionen finder i overensstemmelse med sine generelle retningslinjer⁽¹⁾, at denne positive betingelse er opfyldt, når den reklame, der ydes støtte til, vedrører et af følgende tilfælde:

3.1. Landbrugsprodukter, der er overskud af

Reklame kan bidrage til udvikling af visse erhvervsgrøner eller regioner ved at fremme afsætningen af de pågældende produktioner. Denne betingelse er principielt opfyldt, hvis den pågældende produktion kommer fra en af de sektorer, der er præget af strukturbestemte overskud på EF-plan.

Støtte til reklame for afsætning af overskudsproduktioner medvirker til gennemførelsen af to af formålene i artikel 39 (sikring af landbrugsindkomsterne og stabilisering af markederne). Sådan støtte er endvidere af EF-interesse rent finansielt ved at give en besparelse af EUGFL-midler.

3.2. Nye produkter eller erstatning med produkter, der ikke er overskud af

For at få reduceret produktionen af produkter, af hvilke der er overskud, bør man fremme produktionen af landbrugsprodukter, der er nye på fællesskabsplan, eller som erstatter overskudsproduktioner, forudsat at der altid er interne afsætningsmuligheder for disse i Fællesskabet (f.eks. olie- og proteinafgrøder). Dog udelukkes støtteforanstaltninger for imitationsprodukter eller landbrugsproduktsubstitutter⁽²⁾.

Reklame kan hjælpe til at fremme nye produkter, der kommer fra en alternativ produktion, som er ønskværdig, idet en spredning af produktionen kan bidrage til at gøre Fællesskabets landbrugspotential mere værdifuldt, samtidig med at det undgås, at der skabes overskud, eller at disse vokser.

3.3. Udvikling af visse regioner

3.1.1. Støtte til reklame kan vise sig berettiget, når det gælder afsætning af produkter — selv sådanne, der ikke er overskud af — fra visse regioner i Fællesskabet, men som er produkter, der endnu ikke er tilstrækkeligt kendt i de øvrige regioner.

3.3.2. Ud fra samme betragtning kan der også ydes støtte til reklame for produkter fra særligt ugunstigt stillede områder, jf. artikel 92, stk. 3, litra c), og eventuelt litra a).

Som sådanne betragtes regioner, der på det EF-politiske plan med hensyn til landbrugsstrukturer nyder præferencebehandling.

3.4. Udvikling af små og mellemstore virksomheder

Støtte til reklame kan have en ganske særlig berettigelse i sektorer, hvor fremstillingen af de landbrugsprodukter eller tilknyttede produkter, som dette dokument omfatter, i vidt omfang finder sted på små og mellemstore virksomheder eller bedrifter, som ikke selv er udrustet til at gøre den krævede indsats for at reklamere for deres produktion, og for hvilke reklameudgifterne ville overstige den forventede fordel.

⁽¹⁾ En fremtid for EF's landbrug. Retningslinjer udarbejdet af Kommissionen på baggrund af konsultationerne i forbindelse med grønbogen. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 18. december 1985, s. 13.

⁽²⁾ For sektoren for mejeriprodukter jf. definitionen i punkt III, 1 c) om regler for investeringsstøtte inden for fremstilling og markedsføring af visse mejeriprodukter og substitutionsprodukter.

En sådan berettigelse er endnu stærkere i de tilfælde, hvor de små og mellemstore virksomheder er udsat for en skarp konkurrence fra konkurrerende produkter — navnlig substitutionsprodukter — der markedsføres i Fællesskabet af meget magtfulde virksomheder eller af tredjelande, der anvender betydelige midler til reklame for og fremme af deres produkter.

3.5. Reklame for sunde produkter af høj kvalitet

3.5.1. Det er Kommissionens opfattelse, at forbrugerne på mellemlang og lang sigt er rede til at betale for en ensartet og konstant kvalitet, hvorfor reklame er et ganske særligt effektivt middel med henblik på at udvikle de landbrugsaktiviteter, dette kræver.

Flere medlemsstater har fastsat en særlig kvalitetskontrol for landbrugsprodukter; når produkterne svarer til de fastsatte kvalitetsnormer, som stiller større krav eller er mere specifikke end EF-retsfor skrifterne eller den nationale lovgivning, kan de bringes i handelen forsynet med en særlig garantietiket, der følges af en tilsvarende reklame, hvortil der ydes støtte.

I det omfang dette virkelig tager sigte på et højt kvalitetsniveau og ikke bare bruges som påskud for »chauvinistiske« tendenser, jf. punkt 2.1, må Kommissionen se velvilligt på det. Den vil dog ikke kunne være indforstået med støtte til reklame for en garantietiket, hvis hovedformål er at understrege produktets nationale eller regionale oprindelse.

Det samme gælder i endnu højere grad for produkter, for hvilke der ydes passende garantier for, at de ikke indeholder stoffer, hvis forekomst er forbudt ud over en bestemt dosis, som er fastsat i den nationale lovgivning eller i EF-retsfor skrifterne.

3.5.2. Desuden har Kommissionen allerede understreget den interesse, Fællesskabet har i at imødekomme forbrugernes interesser, idet forbrugerne i stadig højere grad lægger vægt på levnedsmidlers »naturlige« karakter og deres næringsværdi; Fællesskabet har således forbudt skadelige stoffer og tilskyndet til, at der anvendes sunde sorter samt gives forbrugerne nødvendige oplysninger og garantier med henblik på at genoprette et tillidsforhold, der vil få positive virkninger på forbruget⁽¹⁾.

Kommissionen vil herefter stille sig velvilligt også til støtte til reklame for landbrugsprodukter fra såkaldt økologisk produktion på betingelse af, at der kan gives forbrugerne tilstrækkelige garantier.

4. Loft over statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og tilknyttede produkter

Selv i tilfælde hvor statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter ikke ændrer handelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse (jf. punkt 2), og selv om den kan fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner eller visse regioner (jf. punkt 3), vil statsstøtte altid kunne ændre de normale handelsmønstre mellem medlemsstaterne for et givet landbrugsprodukt.

Set ud fra den fælles interesse er der således grund til at søge yderligere garantier med henblik på at undgå, at handelsvilkårene ændres til fordel for medlemsstater, der bruger betydelige summer på reklame for deres karakteristiske produkter, og til skade for medlemsstater, som — især af budgethensyn — må begrænse sådan reklameindsats for deres typiske produktioner.

4.1. Det forekommer rigtigt, at Fællesskabet i sin stillingtagen til statsstøtte i sine betragtninger medtager den finansielle indsats, som erhvervskredsene selv yder for de pågældende aktioner. Det bør derfor bestemmes, at direkte støtte (der kommer fra et almindeligt offentligt budget) principielt ikke må overstige det beløb, som erhvervet selv anvender til en given reklamekampagne; erhvervet skal altså afholde mindst 50 % af omkostningerne, hvad enten det er i form af frivillige bidrag eller i form af opkrævning af skattelignende afgifter eller tvungne bidrag⁽²⁾.

4.2. De tilfælde, hvor der findes tilsvarende EF-aktionsprogrammer (mejeriprodukter, olivenolie osv.), bør lades ude af betragtning i denne sammenhæng med hensyn til anvendelsen af de midler fra erhvervet, der anvendes i forbindelse med nævnte EF-aktioner.

⁽¹⁾ Jf. fodnote vedrørende indledningen til punkt 3.

⁽²⁾ Anvendelsen af provenuet af sådanne bidrag, der ikke er frivillige, er selvfølgelig stadig (ligesom den direkte statsstøtte) også at betragte som støtte i den i traktatens artikel 92-94 omhandlede betydning.

4.3. Kommissionen kan dog for at tage hensyn til vægten af de forskellige positive kriterier, der omhandles i punkt 3.1-3.5, fastsætte, at førnævnte loft over direkte støtte (50 % af omkostningerne) hæves, navnlig når det drejer sig om produkter fra små og mellemstore virksomheder eller bedrifter eller fra visse regioner (punkt 3.3.1 og 3.4).

5. Procedure for meddelelse om støtte til reklame for landbrugsprodukter og tilknyttede produkter

5.1. For at Kommissionen kan føre tilsyn med, at kriterierne i denne rammeordning overholdes, bør der fastlægges nærmere bestemmelser for, hvorledes der gives meddelelse om den pågældende støtte efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3.

5.1.1. Kommissionen skal underrettes om enhver støtteordning, som en medlemsstat agter at indføre, og om enhver ændring i en allerede eksisterende ordning, idet der anvendes et skema som vist.

Kommissionen godkender ikke længere forslag til nye støtteordninger, der meddeles den efter Traktatens artikel 93, stk. 3, og som ikke opfylder kriterierne i denne rammeordning.

5.1.2. Med hensyn til eksisterende støtteordninger på det pågældende område anmodes medlemsstaterne om inden den 1. oktober 1987 over for Kommissionen at bekræfte, at de fra den 1. januar 1988 vil overholde rammeordningens bestemmelser, ved i fornødent omfang at tilpasse deres eksisterende støtteordninger til rammeordningen. Sker dette ikke, forbeholder Kommissionen sig ret til at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2.

5.1.3. Endvidere forelægger hver medlemsstat, første gang pr. 1. marts 1989 og derefter ved udgangen af hver periode på to år, Kommissionen en oversigt over støtteforanstaltninger i den foregående periode; oversigten skal indeholde følgende:

- en skelnen mellem støtte til reklame i tredjelande, i andre medlemsstater og på medlemsstatens eget territorium;
- midlerne til gennemførelsen (samlede omkostninger);
- de pågældende erhvervskredses medfinansiering, opdelt efter frivillige bidrag og obligatoriske bidrag;
- reklamens generelle sigte (de vigtigste berørte sektorer);
- medlemsstatens garantier med hensyn til de planlagte foranstaltningers konkrete indhold: dispositioner, der er truffet for at hindre reklame, som
 - er negativ og strider mod EØF-Traktatens artikel 30 (punkt 2.1),
 - er tilrettelagt for bestemte mærker eller virksomheder (punkt 2.2).

5.2. Kommissionen forbeholder sig ret til når som helst at kontrollere, om en bestemt reklameforanstaltning, hvortil der ydes støtte, opfylder denne ordnings kriterier. Med henblik herpå anmoder den i givet fald om alle oplysninger vedrørende en eller flere bestemte foranstaltninger.

BILAG

Meddelelse efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3⁽¹⁾, om planlagt støtte til en reklamekampagne for landbrugsprodukter eller tilsvarende produkter, der ikke henhører under Traktatens bilag II

(Der anvendes et særskilt skema for hver enkelt kampagne⁽²⁾)

I. Planlagt reklamekampagne

1. Medlemsstat:

⁽¹⁾ Efter punkt 5.1.1 i rammeordningen betragter Kommissionen kun meddelelser i overensstemmelse med dette skema som gyldige efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3.

⁽²⁾ Det er underforstået, at det kan dreje sig enten om en specifik eller en ad hoc aktion for en sektor eller om en aktion, der er sammensat af flere foranstaltninger og/eller vedrører flere produktsektorer, men danner en helhed med hensyn til målet og den fulgte strategi. Når medlemsstaten giver meddelelse om en sådan samling foranstaltninger, skal komplementariteten mellem dem fremgå af beskrivelsen. I alle tilfælde skal meddelelsen ifølge dette skema uden nødvendigvis at angive det præcise indhold af hvert reklamebudskab, der rettes til forbrugerne, på passende måde bestemt efter den pågældende sag vise, at rammebestemmelserne overholdes.

2. Produkt:
3. Beskrivelse af den planlagte kampagne ⁽¹⁾ og oplysning om dens varighed, idet der i givet fald henvises til en tidligere tilsvarende kampagne:
4. Geografisk aktionsområde (hvilket eller hvilke områder), medlemsstatens eget område eller hvilke andre medlemsstater, hvilket eller hvilke tredjelande?:
5. Støttmodtager:
6. Reklameorgan (hvis det ikke er støttmodtageren selv, som gennemfører kampagnen):

II. Medfinansiering fra de pågældende erhvervskredse

(i national valuta)

1. Samlede omkostninger ved den nu planlagte kampagne:
2. Finansiering ved direkte støtte fra medlemsstaten:
3. Omkostninger, som skal afholdes af de pågældende
 - ved opkrævning af skattelignende afgifter eller obligatoriske bidrag:
 - frivillige bidrag:
4. Hvis medfinansieringen fra erhvervet (punkt 3) udgør mindre end 50 % af kampagneomkostningerne, begrundes dette efter punkt 4 i rammeordningen:

III. Medlemsstatens garantier vedrørende den planlagte foranstaltnings konkrete indhold: dispositioner, der er truffet for at hindre reklame, der

1. er negativ og strider mod EØF-traktatens artikel 30 (punkt 2.1 i rammeordningen):
2. er tilrettelagt for bestemte virksomheder (punkt 2.2 i rammeordningen):

IV. Detaljeret positiv begrundelse for støtten efter et eller flere af de under punkt 3 i rammeordningen anførte kriterier:

V. Supplerende bemærkninger (valgfrit):

⁽¹⁾ Det er underforstået, at det kan dreje sig enten om en specifik eller en ad hoc aktion for en sektor eller om en aktion, der er sammensat af flere foranstaltninger og/eller vedrører flere produktsektorer, men danner en helhed med hensyn til målet og den fulgte strategi. Når medlemsstaten giver meddelelse om en sådan samling foranstaltninger, skal komplementariteten mellem dem fremgå af beskrivelsen. I alle tilfælde skal meddelelsen ifølge dette skema uden nødvendigvis at angive det præcise indhold af hvert reklamebudskab, der rettes til forbrugerne, på passende måde bestemt efter den pågældende sag vise, at rammebestemmelserne overholdes.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets afgørelse om revision af det flerårige forsknings- og undervisningsprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab på strålingsbeskyttelsesområdet (1985-1989)

KOM(87) 332 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 30. juli 1987)

(87/C 302/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Med vedtagelsen af rammeprogrammet for Fællesskabets forskning og teknologiske udvikling for perioden 1987-1991 har Rådet erkendt betydningen af en strålingsbeskyttelsesaktivitet;

ved Rådets afgørelse 85/200/Euratom⁽¹⁾ blev der vedtaget et flerårigt forsknings- og undervisningsprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab på strålingsbeskyttelsesområdet (1985-1989), efter hvis artikel 3 der skal gives meddelelse om en undersøgelse af programmet;

i betragtning af de alvorlige strålingsmæssige følger af Tjernobyl-reaktorulykken er det i Fællesskabets interesse at gennemføre forskning af virkningerne af denne ulykke, at gennemføre en vurdering af de med ulykken forbundne risici samt at udvikle metoder til at kontrollere og mindske de skadelige følger af bestråling for befolkningen som helhed, arbejdstagere og miljøet;

den forskning, der er genstand for denne afgørelse, udgør et passende middel til at forfølge disse mål —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Forsknings- og Undervisningsprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab på Strålingsbeskyttelsesområdet som vedtaget ved afgørelse 85/200/Euratom revideres herved.

Artikel 2

Supplerende forskning gennemføres som angivet i bilaget.

Artikel 3

De bevillinger, som skønnes nødvendige til programmets gennemførelse, forøges fra 58 mio ECU til 68 mio ECU. Denne forøgelse på 10 mio ECU anvendes til indgåelse af forskningskontrakter og til driftsudgifter.

(1) EFT nr. L 83 af 25. 3. 1985, s. 23.

BILAG

Forskningen under strålingsbeskyttelsesprogrammet, som vedtaget af Rådet den 12. marts 1985 ⁽¹⁾, vil blive suppleret med henblik på at udbygge eksisterende og vedtage supplerende forskning i tilknytning til:

- de strålingsmæssige følger af Tjernobyl-ulykken,
- beredskabet med henblik på eventuelle fremtidige ulykker,

og vil blive koncentreret om:

1. pålideligheds- og nyttevurdering af modeller for transport gennem luften over store afstande;
2. evaluering af data vedrørende overførslen af radioaktive stoffer i fødekæden;
3. gennemførligheden af epidemiologiske undersøgelser af de sundhedsmæssige følger for befolkningen;
4. strålingsmæssige aspekter af kernekraftuheld-scenarier;
5. tilgrundliggende data for afledte katastrofereferenceniveauer;
6. forbedring af praktiske modforanstaltninger med hensyn til landbrugs- og vandmiljøet;
7. forbedring af praktiske modforanstaltninger med hensyn til bymiljøet;
8. forbedring af praktiske modforanstaltninger med hensyn til forebyggende medicinsk behandling;
9. kontrol og overvågning i ulykkesituationer;
10. forskning vedrørende metoder for behandling af udsatte personer.

Denne forskning vil blive gennemført via kontrakter med institutter og universiteter i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Bilag til afgørelse 85/200/Euratom af 12. marts 1985.